

Warszawa, 15 września 2025 r.

WRD.5133.2.67.2025.MW

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2011 nr 113 poz. 661, ze zm.)

- zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej **willi Brauna przy ul. Sosnowej 19 w Józefowie**, działka ew. nr 35/1 obr. 0044, do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Budynek przy ul. Sosnowej 19 w Józefowie wybudowano na przełomie lat 20. i 30. XX w. jako pensjonat, jego właścicielami byli bracia Finkiel i Abram Braun. W 1944 r. willa została wydzierżawiona Marii Olechowskiej i Wandzie Sokołowskiej przez Komisję ds. Zabezpieczenia Mienia i Kwaterunku Narodowej Rady Gminnej gminy Letnisko Falenica. Budynek uznano za majątek opuszczony.

Budynek założony został na rzucie zbliżonym do prostokąta, z werandami dostawionymi do korpusu głównego od strony ul. Sosnowej. Jest on drewniany, na murowanym fundamencie, 2-kondygnacyjny, o rozczłonkowanej bryle oraz dachu 1-spadowym ze spadkiem do frontu oraz 2-spadowym nad ryzalitami i werandami. Ściany zewnętrzne oszalowano deskami w układzie pionowym (szczyt, pasy poniżej otworów okiennych) i poziomym. Na detal architektoniczny składają się m.in. gzyms międzykondygnacyjny, opaski okienne, dekoracyjne balustrady werand. Otwory okienne są prostokątne, stolarka okienna w większości wtórna, bez zachowanych historycznych podziałów, drzwi wtórne. Elewacja frontowa (północno-wschodnia) jest 11-osiowa, z wejściami w 2. i 6. osi. Elewację akcentują trzy ryzalitty – centralny płytszy z nadwieszoną werandą oraz dwa skrajne, piętrowe. Pomiędzy ryzalitami znajdują się dwie zamknięte werandy, północno-wschodnia jest piętrowa (pierwotnie obie obejmowały dwie kondygnacje). Do ryzalitu od strony północnej dostawiono murowany parterowy aneks. Elewacja boczna (południowo-zachodnia) jest 2-osiowa, z nieregularnym rytmem okien i wejściem do budynku na 2. osi.

Wybudowana w dwudziestoleciu międzywojennym willa posiada znaczne wartości historyczne, dokumentuje przemiany urbanistyczne wynikające z rozwijającego się ruchu budowlanego podwarszawskich miejscowości letniskowych wzdłuż linii Kolei Nadwiślańskiej w pierwszych dekadach XX w. Dawny pensjonat przy ul. Sosnowej 19 wyróżniał się swoim gabarytem i skalą zabudowy. Wzniesiony przez braci Braunów budynek jest przykładem charakterystycznej dla rejonu nadświdrzańskiego stylu zabudowy – oszalowanych budynków o rozczłonkowanej bryle z 1- i 2-kondygnacyjnymi werandami oraz ażurowymi dekoracjami snycerskimi. Przedmiotowy budynek to jeden z ostatnich zachowanych w centrum Józefowa drewnianych budynków, które były pierwotnie pensjonatami. Stanowi także materialne dziedzictwo związane ze społecznością żydowską Józefowa. Wartości artystyczne wynikają z formy i dekoracji budynku, który w skali miasta wyróżnia się rozbudowaną bryłą. Ponadto przedmiotowy budynek jest nośnikiem wartości naukowych, które

wynikają z jego warstwy materialnej, m.in. technologii wykonania, użytych materiałów oraz rozwiązań technicznych, a także zachowanej formy, która pomimo przekształcenia niektórych pierwotnych elementów (werand), pozostaje w wysokim stopniu autentyczna.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchome: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2025 poz. 418 t.j.), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków. Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI

KONSERWATOR ZABYTKÓW

/-/

Marcin Dawidowicz

/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Karta ewidencyjna (opr. L. Głazewska-Dańko, 2025)

Otrzymują:

1. Gmina Miasta Józefów, ul. Wyszyńskiego 1, 05-420 Józefów
2. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa
3. Aa (WRD MW)

Do wiadomości:

1. Starostwo Powiatowe w Otwocku, ul. Górna 13, 05-400 Otwock

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 39³ kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odręcznego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.